

# Glædelig jul i Jesu navn



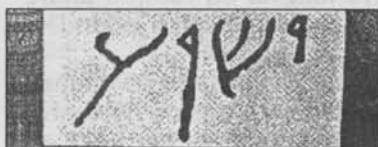
Fortroppen af gruppen med messianske jøder ved Jerusalem-marchen.

Igen i år deltog en gruppe messianske jøder i den såkaldte Jerusalem-march, som afholdtes i forbindelse med fejringen af løvhyttefesten. Hundredevis af større og mindre grupper deltog, fra udland og indland. Festligt ser det ud, når grupper med forskellige kendetegn marcherer gennem Jerusalems gader.

Gruppen af messianske jøder var på omkring 200 personer, let kendelige på deres T-shirts, hvor de ikke skjuler, at de er messianske jøder, der tror på Jesus. Også med skilte med påskrifter fra Det Gamle Testamente blev det forkyndt, at de messianske jøders Messias er forsoneren: »Han bar de manges synd« stod der på et af skiltene – et citat fra Esajas 53,12.

Det er ejendommeligt at tænke på, at det – vistnok – kun er de messianske jøder, der tør vedkende sig Jesus-navnet åbenlyst ved denne Jerusalem-march. Og vel er det rigtigt, at et kristent vidnesbyrd kan komme til udtryk gennem nærvær, altså ved at man blot er det, man er, og solidariserer sig med det folk, man nu engang er sat iblandt.

Men det skal nu ikke forhindre kristne af ikke-jødisk herkomst at stille sig selv nærgående spørgsmål. Et af



dem er: Hvis messianske jøder tør bruge Jesus-navnet, tør vi det vel også? Også når vi ønsker at være solidariske med Israel som sådan. Og undertiden sættes man som kristen i en valgsituation, hvor man må vælge at udtrykke sin solidaritet med Israel enten med ordet Gud eller med ordet Jesus. Vælger man ordet Jesus, har man valgt en del »venner« fra.

I *In Jerusalem* – sabbatstil-lægget i *The Jerusalem Post* – fandtes to meget sigende læserbreve efter Jerusalem-marchen. Sarah Kops begynder sit læserbrev (14. okt. 1994) på følgende måde: »Det var med spænding, jeg så frem til at overvære den årlige Jerusalem-march. Det var første gang for mit vedkommende. Det var et meget imponerende og opløftende syn, da gruppe efter gruppe kom marcherende, alt imens de sang om broderskab og fred. Men så kom til min forfærdelse en flok Jews for Jesus – jeg kunne dårlig nok tro mine øjne og ører. De sang deres sange om frelse og forkyndte

deres syge budskab over en megafon.«

D. 21. okt. skriver A.R. Moses følgende: »Jeg er helt enig i, hvad Sarah Kops skriver i sit læserbrev i sidste uge, hvori hun spurgte, hvad de missionerende Jews for Jesus havde at gøre i Jerusalem-marchen. Hvis de skal med, så skal Ku Klux Klan det også. De er alle enige om at ønske jødedommen tilintetgjort. Den eneste forskel er, at Jews for Jesus og andre kristne missionærer ønsker at gøre det ublodigt.«

Jeg skynder mig at sige, at jeg *ikke* tager disse læserbreve med deres højst kritisable sprogtoner som udtryk for en generel jødisk holdning til messianske jøder – som her kaldes Jews for Jesus. Men at sådanne jødiske stemmer også lyder, gør det legitimt at anføre dem. Ikke for at gøre messianske jøder til martyrer, men for at støtte dem og opmuntre dem til fortsat at løfte Jesus-navnet højt og for at udfordre Israel-sympatisører til at vove selv at bruge Jesus-navnet.

Det må man da vove – hvis man da vil sige »Glædelig jul i Jesu navn!«

Det vil vi i Den Danske Israelsmission.

Kai Kjær-Hansen